

Geschiedenis:

Kohls 10-puntenplan voor de Duitse eenwording

Hereniging: 1989-1990

Op 9 november was de wereld getuige van de historische doorbraak in het Duits-Duitse conflict. Beelden van de feestende en dolgelukkige Berlijner werden wereldwijd door alle netwerken uitgezonden. De West-Duitse bondskanselier Kohl beseftte dat dit het moment was om een vereniging van de beide Duitslanden mogelijk te maken.

De eerste weken die volgden op de val van de Muur waren onoverzichtelijk. Paradoxaal genoeg nam de vluchtelingenstroom vanuit de DDR naar West-Duitsland in de weken na de val van de Muur alleen maar toe. De confrontatie met de welvaart van het Westen bleek een extra stimulans te zijn om het land te verlaten.

In West-Duitsland was men het niet eens over de vraag hoe er gereageerd moest worden op de chaotische taferelen in de DDR. Bondskanselier Kohl toonde zich een slim strateeg. Hij lanceerde op 28 november 1989 zijn zogenaamde 10-puntenplan dat naar de eenwording van de twee Duitslanden moest leiden, en trok zo het initiatief naar zich toe.

Kort gezegd kwam het 10-puntenplan erop neer dat de Bondsrepubliek Oost-Duitsland in het eenwordingsproces financieel zou steunen, op voorwaarde dat er vrije verkiezingen zouden komen en economische hervormingen zouden plaatsvinden. Kohl was er enerzijds van overtuigd dat de vluchtelingenstroom uit het Oosten een halt moest worden toegeroepen. De opvangcentra in de Bondsrepubliek begonnen overvol te raken. Anderzijds zag hij dat er snel gebruik moest worden gemaakt van de omstandigheden om als het ware “de eenwording erdoor te drukken”. Met de steun van de Amerikaanse president Bush sr. kon de bondskanselier de verschillende partijen die een rol speelden in het eenwordingsproces voor zijn plannen winnen.

Artikel:

<https://www.duitslandinstituut.nl/naslagwerk/139/kohls-10-puntenplan-voor-de-duitse-eenwording>